

Evanghelia zilei de joi: Lacrimile lui Isus

Comentariu la Evanghelia de joi din a XXXIII-a săptămână a Timpului de peste an: „după ce s-a apropiat, văzând cetatea, a plâns pentru ea”. Acesta este Isus, Dumnezeu făcut om, care plânge pentru fiecare dintre noi.

Evangelie (Lc 19,41-44)

În acel timp, după ce s-a apropiat, văzând cetatea, a plâns pentru ea, zicând: „Dacă ai fi cunoscut în ziua aceasta calea spre pace!. Acum însă este ascunsă pentru ochii tăi. Căci vor veni peste tine zile când

dușmanii tăi vor săpa tranșee în jurul tău, te vor încercui și asedia din toate părțile, te vor face una cu pământul pe tine și pe copiii tăi care sunt în tine și nu vor lăsa din tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul vizitării tale”.

Comentariu la Evanghelie

Isus a ajuns la Ierusalim ca să celebreze Paștele împreună cu ucenicii Săi. Va fi ultimul pe care îl celebrează pe acest pământ. Sunt zile de mare intensitate și de emoție reținută. Apropiindu-Se dinspre Betania, Se oprește pe Muntele Măslinilor și contemplă măreția Templului și zidurile Cetății Sfinte. Isus plânge. Nu poate să-și stăpânească durerea provocată de incapacitatea locuitorilor ei de a-L recunoaște.

Aceasta provoacă durere în Inima lui Isus: istoria necredincioșiei poporului Său. Isus plânge pentru închiderea inimii cetății alese, a poporului ales. Pentru că nu a găsit timp să-I deschidă poarta: era prea ocupată și mulțumită de sine.

La intrarea în Ierusalim, pelerinii care merg împreună cu Isus se vor lăsa cuprinși de entuziasm și Îl vor aclama „Fiul lui David”.

Câteva zile mai târziu, Isus Cristos va ieși din acea cetate purtând pe umeri o bârnă. Regele regilor și Domnul domnilor, încununat cu spini, „disprețuit și părăsit de oameni, om al durerilor și obișnuit cu suferința, unul de care îți acoperi fața, disprețuit și necugetat la preț” (Is 53,3).

Acesta este Isus, Dumnezeu făcut om, care plânge pentru fiecare dintre noi. Pentru că și noi suntem incapabili să-L recunoaștem ca pe Cel care

conduce la pace. Pentru că inima noastră, de atâtea ori ocupată și mulțumită de sine, se închide în fața Iubirii.

Isus plânge ca să învățăm să plângem împreună cu El. Își dă viața, pentru ca noi să putem trăi. Pentru ca, în durerea Lui, să ne putem ridica din nou în fiecare zi. Avem nevoie, așa cum ne sfătuia sfântul Josemaría, de „Durere din Iubire. — Pentru că El este bun. — Pentru că este Prietenul tău, care și-a dat pentru tine Viața. — Pentru că tot ce ai și este bun este al său. — Pentru că L-ai rănit atât de mult... Pentru că te-a iertat... El!... pe tine! — Plângi, fiule, de durere din Iubire” (*Drum*, nr. 436).

Luis Cruz // Photo: Gonzalo Gutierrez - Cathopic

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-lacrimile-lui-isus/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-lacrimile-lui-isus/)
(04.04.2026)